

4921 3. Beh. af Lovf. indeh. et Tillæg

til Lov vedrørende Kirkesyn osv. 4922

Bei. at gaa. Det er dog langt naturligere, at man fra først af tager Menneskene, som de nu engang ere, og siger: Forholdet maa indrettes ad Frivillighedens Bei, hvilket ganske vist er det Naturligste og Bæsteligste, men, hvis dette ikke slaar til, maa Kommunen tilflyde det Vurige. Alt de, som ikke benytte Kirken, kunne gjøre Indsigelse mod, at betale dette lille Tilskud; deraf tror jeg ikke, at der vil opstaa betydelige Bæsteligheder. — Med Hensyn til Forslaget, under Nr. 3, har jeg Intet at bemærke. — Hvad Forslaget, under Nr. 4 angaar, da skal jeg kun gjøre opmærksom paa, at jeg under 2den Behandling erindrede om, at dersom man virkelig vil, at der skal ydes Wgt og Arbeide til de her omhandlede Foretagender, var det ikke nok, at man undlod at udtale sig derover, men jeg maa blot forvare mig imod, at det skulde have været min Mening, at det var det retteste og vigtigste, udtryffeligt, at foreskrive, at der ikke skulde ydes Wgt og Arbeide; dette var ikke min Mening. Skulde jeg sige min Mening om, hvad der er rettest, maa jeg sige, at det Rigtigste er, at det ikke alene foreskrives, at der her som ellers skal ydes Wgt og Arbeide, men at der tillige, hvor det er afløst fra Kommunen, erhverves et saadant Tillæg for Eiendeeieren, under Hensyn til de nye Forpligtelser, der paalægges ham, som vil sætte ham paa det samme Standpunkt, som han vilde have staaet paa, hvis de nye Bestemmelser havde været tilstede, så end Aflysningen i sandt Sted, da denne jo saa vilde være blevet foretagen saaledes, at man tog Hensyn til den større Forpligtelse, som i saa Tilfælde vilde have paahvilet Eiendeeieren. Jeg indrømmer naturligvis, at dette kan være forbundet med nogen Bæstelighed, og jeg kan derfor vel forstaa, at man er kommen til det Simple, hvad Redaktionen angaar, at man blot siger, at til disse Arbeider kan Eiendeeieren ikke kræve Wgt og Arbeide af Sognebeboerne. — Hvad der i denne Henseende er nogen Bæstelighed for mig er den Bestemmelse, der findes i § 9. Da Aflysning allerede har fundet Sted paa mange Steder, vilde det være mislig, hvis der alene kom til at staa, at der skulde ydes Wgt og Arbeide, uden at det blev tilføjet, at der skal ydes Vederlag, hvor Arbeidet er blevet afløst; men naar der blot kommer til, at staa, at der skal ydes Wgt og Arbeide, vil dette ydermere forhøje Eiendeeierens Forpligtelser. Der er jo imidlertid Noget, som i saa Henseende kan hjælpe paa Bæstelighederne, og det er, at det er overladt til Ministeren at tage Hensyn til, at Forpligtelsen paa et

eller andet Sted kan blive særdeles byrdefuld. Hvor stor Byrden vil blive, afhænger naturligvis af de Krav, der gjøres, og den bliver jo større for den, som ikke har Wgt og Arbeide, men herpaa kan der dog være Del raades Bod gennem Bestemmelsen i § 9. — Hvad Endringsforslaget under Nr. 5 til § 7 angaar, da forundrer det mig, at det erede Medlem for Præstev Amt (Bøfsen) kunde have noget at indvende imod det. Jeg tænkte mig, at man var enig om denne Bestemmelse, thi det forekommer mig, at de i sig selv er naturlig og billig; saa snart den kom for mit Dre, erkjendte jeg strax for mig selv det Rimelige og Billige deri. Det staaer for mig aldeles klart, at man ikke kan drage nogensomhelst Sammenligning mellem det Tilfælde, at Private eie Kirken, og det at Kirken eier sig selv, men dette skal jeg ikke videre gaa ind paa. Det kan jo ikke negtes, at naar Kirken, som det hedder, eier sig selv, synes det at være den første og naturligste Opgave, at der gennem dens Midler skabes tilveie det, som man til enhver Tid ønsker for at være hensigtsmæssigt og nødvendigt til paa rette Maade at benytte Kirken. Den Bestemmelse, der skrives sig fra 1863 og angaar Tilskuddet til disse større Kirkebygninger, kan jeg ikke paa nogen Maade finde, indeholder nogen Bæstelighed, og dette er jo ogsaa nu tilbørligt blevet berømt af den erede Oudsører. De fleste og rigeste af de Kirker, hvorom der her er Spørgsmaal, have jo allerede skaffet sig de Bæsteligheder, der i saa Henseende kunne ønskes, fordi man sandt det saa aldeles naturligt, at de bleve forsynede dermed; for de andre ere jo de Udgifter, der her er Spørgsmaal om — i det Mindste, naar man bliver indenfor dette Lovforslags Omraade — forholdsviis saa ringe, at de allerede af den Grund ikke ville kunne komme til, at spille nogen Rolle, hvor der er Tale om at afdrage og forrente Laan til nye Kirkebygninger. Men som det ogsaa blev bemærket, er Forholdet jo ordnet saaledes, at Vidtragene til Kirkerne, først kommer frem, efterat Ministeriet har sanktioneret. Anvendelsen af de Midler, der haves, og skulde der — hvad der efter min Mening ikke er den fjerneste Sandsynlighed, for — opstaa Spørgsmaal om, at man ikke havde tilstrækkelige Midler, til at afdrage og forrente de optagne Laan, og skulde der virkelig kunne mederes, derpaa ved, at udbyde Udgiften til disse Raskelovne, som der her er Spørgsmaal om, saa er det klart, at man ikke kan gaa ind paa denne, men man kan ganske sikkert stole paa, at der i denne Henseende ikke vil opstaa nogen-